

Front a això –i òbviament poden buscar les raons–, el número és creixent en els discapacitats. La situació que ens vàrem trobar i la impossibilitat de les ampliacions de personal que necessitem, precisament per eixa llei Montoro i eixa pressió que el Govern d'Espanya exercix sobre nosaltres... Vosté ha anomenat l'exemple dels valoradors de dependència. Les contractacions que s'estan fent en els municipis; en el cas de València, més de 40 contractacions. El Govern d'Espanya l'ha recorregut. És molt difícil treballar amb estes condicions, quan el que necessitem és personal.

I és molt difícil lluitar contra el dogma neoliberal que diu que cal aprimar l'administració, quan el que hem de fer és reforçar-la.

En este moment, hem impulsat un pla global de reforç de personal que s'està incorporant ja. Gran part..., la majoria ja està incorporada, ¿val?, en aspectes prioritaris, que s'ha centrat en renda de ciutadania, valoració de la diversitat funcional; en este cas, de la discapacitat.

Serà la creació temporal de 94 llocs de treball de naturalesa funcional... per un període de sis mesos –el que se ve a anomenar una acumulació de tasques– en les diferents direccions generals, així com en les direccions territorials; 42 d'ells destinats als centres d'avaluació de persones amb discapacitat –els centres que avaluen precisament este grau–: 14 al centre d'avaluació d'Alacant; sis al centre d'avaluació de Castelló i 22 al de València.

Entre els perfils de personal que s'està incorporant als centres, hi ha tretze metges o metgesses, huit psicòlegs o psicòlogues, dotze treballadors i treballadores socials i nou auxiliars de gestió.

També li he de dir la dificultat que tenim per a cobrir les places, perquè les borses de treball, després d'anys de no convocar oposicions, estan exhaurides. I estem tenint dificultats per a cobrir les places, sobretot aquelles de metges i metgesses, encara que parega impossible, donada la situació laboral que té este país.

S'està gestionant una orientació i formació a professionals. S'està modernitzant i actualitzant l'aplicació informàtica perquè genere menys problemes i siga més àgil. I, a més, atén a cadascuna de les consultes i dubtes a través de la busca de suggeriments pel portal de transparència. És el que li puc dir...

A banda d'això, el president ja va anunciar en el debat de política general que, a banda d'estos sis mesos d'acumulació de tasques, estem treballant en el pressupost de l'any que ve, si esta cambra finalment aprova el projecte de pressupostos, en una ampliació estable i permanent de les plantilles dels centres de valoració.

Perquè encara que pugam disminuir esta llista d'espera amb l'acumulació de tasques, quan eixa acumulació de tasques s'acabe, tornarem a la situació anterior i, per tant, el que necessitem és un reforç permanent, en el qual també s'està treballant i esperem que, de cara al pressupost de 2018, pugam conrear els consensos d'esta cambra per a poder reforçar estes plantilles. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, consellera... vicepresidenta.

L'última pregunta és la del senyor diputat Alberto García al Consell sobre el càlcul de la capacitat econòmica.

Senyor García, quan vosté vullga pot fer la seua...

El senyor García Salvador:

Bona vesprada, senyora vicepresidenta.

Mire, el càlcul de la capacitat econòmica dels usuaris dels centres d'atenció social, i en el seu moment els perceptors de prestacions econòmiques, ha estat sempre una de les qüestions més controvertides de l'aplicació de la normativa autonòmica en el que fa referència al copagament.

Iniciem en l'Ordre 21/2012 que va plantejar el Partit Popular, passant per la Llei 7/2014 –el famós *tasazo* que van plantejar ells mateixos– i acabant en la Llei 10/2015 que vostés van incorporar.

Cal dir que estes dos últimes són introductores de taxes per prestacions del servei d'atenció social. Li voldria recordar que en la seua llei encara n'hi han taxes per a vivendes tutelades i per a residències. Li volia recordar allò que dien els seus de «no hay copago justo», encara queden dos *copagos*.

Bé, els jutjats i el tribunals d'ordre del contenciós administratiu han anat resolent part d'esta problemàtica, i la Conselleria d'Igualtat i Polítiques d'Inclusió, que vosté presidix, hauria, hauria de donar resposta als supòsits de responsabilitat patrimonial plantejats pels preceptors de prestacions econòmiques.

La pregunta és si pensa la seua conselleria oferir igual possibilitat als perjudicats per un càlcul erroni de la seua capacitat econòmica, que ha suposat un increment injustificat de la taxa a abonar pel disfrute d'un servei d'atenció social durant l'exercici 2015, el famós *tasazo*.

Si vostés accepten, que no ho estan fent, però han acceptat intentar resoldre la responsabilitat patrimonial en el del copagament, jo entenc que en el *tasazo* se done *mismo daño, mismo nexo casual y mismo plazo de un año desde la sentencia*. Entenc que si van a resoldre una cosa, haurien de resoldre l'altra també.

Moltes gràcies.

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyor García.

Vicepresidenta, quan vosté vullga.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, senyora presidenta.

Senyor García, com vosté sap, el 15 de maig de 2016 el Tribunal Superior de Justícia, en sentència 237/2016, va estimar recurs indirecte de nul·litat contra els criteris de participació econòmica, és a dir, de copagament, de les persones usuàries en el sistema d'atenció a la dependència, declarant nuls els articles de l'Ordre 21/2012, el 17, el 19 i el 20, de la Conselleria de Justícia i Benestar Social.

Esta ordre afectava al copagament, o repagament o copagament confiscatori de 2014, que és el que s'ha declarat nul per part del Tribunal Superior de Justícia. No és una qüestió del tipus de copagament, no és una qüestió de si era el copagament d'un recurs residencial o de dia o el copagament encobert que va minorar les prestacions en alguns casos a nivell de 20 euros, a nivells absolutament vergonyosos, rebaixant un 97% la prestació.

Respecte dels casos de 2014, la Conselleria d'Igualtat i Polítiques Inclusives a tot el món que està afectat li ha enviat una carta amb un model de recurs perquè no hagen d'acudir a un advocat ni gastar-se els diners, dient-los com han de recórrer. ¿Val?

Ara bé, tant en el cas de les prestacions com en el cas de les residències. Perquè en el cas de les prestacions encara nosaltres ho podem calcular, senyor García, però en el cas de les residències no, perquè han de vindre les factures acreditades pel centre residencial o de dia perquè nosaltres sapiguem el que han pagat, perquè algunes residències, alguns centres van decidir no cobrar; altres van decidir cobrar menys del que estipulava l'ordre. I aleshores, nosaltres no tenim eixa informació, perquè era una qüestió que se donava directament entre l'usuari i el centre.

Per tant, no n'hi ha ninguna sentència ni ningun acte jurídic o judicial al qual puguem agarrar-nos per a fer el mateix en el 2015, senyor García. Si aixina fóra ho faríem. Però en el 2015 la diferència respecte al 2014 és que al 2014 l'ordre el Tribunal Superior de Justícia diu que no és legal perquè no té rang de llei, i el Partit Popular en el 2015 ho fa a través de la llei de mesures i li dona rang de llei.

I de moment eixa és una llei que no s'havia derogat, al marge que nosaltres l'1 de gener de 2016 eliminàrem els copagaments confiscatoris i deixarem una aportació suplementària en els serveis residencials, no en els diürns, en fi, a l'empared del que diu la Llei d'autonomia personal i atenció a les persones amb dependència.

Per tant, jo no tinc cap instrument legal, cap, per a *resarcir* les persones que en 2015 se'ls va cobrar un copagament que jo considere abusi i confiscatori i que, mentre ací s'estaven saquejant les arques públiques, s'estava cobrant a la gent dependent uns diners que no podien pagar i molts d'ells hagueren d'abandonar els seus recursos.

Però no tinc un instrument legal per a *resarcir* això. El dia que el tingam no se preocupe, senyor García, que esta conselleria i esta Generalitat *resarcirà* el dany causat pel Partit Popular. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, consellera.

Senyor García.

El senyor García Salvador:

Mire, senyora Oltra, per precisar. Jo tinc clara la sentència 237/2016, tinc clar la sentència de 15 de març de 2016 del Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana que anul·la l'Ordre 21/2012, ho tinc clar.

Vostés no van actuar de *motu proprio* enviant les cartes, van actuar per les circumstàncies, perquè va haver gent de particular i van haver gent de les plataformes que se van donar compte que això passava. Vostés possiblement no hagueren fet res. Ho van fer motivats perquè ells són els que van prendre la iniciativa.

Però li vaig a dir una altra cosa. Ha hagut gent que en gener de 2017 ja van sol·licitar responsabilitat patrimonial. Han passat sis mesos (*inintel·ligible*) ... i no saben res, no saben res. No contesten, no contesten. No hi ha model de resolució. I saben vostés que el silenci administratiu en este cas és desestimatori.

Mire, vostés no van a pagar el *tasazo*, ho tinc clar, no sé si ho pot fer judicialment o no, o si té recursos o no té recursos. Si hi ha voluntat política a la millor ho poden fer. No ho van a fer. Però el que també me preocupa és que tinc molts dubtes i hi ha alguna gent de les plataformes de particulars tenen molts dubtes que vostés vagen a pagar inclús el copagament. N'hi ha molts dubtes.

I ¿sap el que estan fent vostés? Allò que recriminaven tant al Partit Popular, que és que la gent si vol els seus drets que se'n vagen als jutjats. Això és el que estan començant a fer vostés. I la gent això no s'ho pot permetre.

I sobre els drets, ¿què dien d'aquells drets? Vostés parlaven de drets subjectius, de drets universals, de drets exigibles, de drets vinculants. Ara té l'oportunitat de demostrar-ho.

Senyora Oltra –li torne a repetir–, jo crec que el que ha de fer vosté és contestar, resoldre i pagar.

Moltes gràcies. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyor García.

Vicepresidenta, quan vullga vosté.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Mire, senyor García, el que no vaig a tolerar-li ací a ningú és que vostés comparen la gestió que s'està fent a l'atenció a les persones dependents amb la del PP. No li ho vaig a tolerar ni tant sols a vosté, (*aplaudiments*) ni tant sols a vosté.

Mire, ací va haver un partit que va maltractar les persones en situació de dependència i ací ara hi ha un govern que el que està és rescatant eixes persones i *resarcint* i reparant el dany causat. (Veus)

¿Sap vosté que nosaltres hem enviat els recursos perquè no hagen d'anar-se'n als advocats? No, és que és molt fort sentir determinades coses, quan ací hi ha partits, dels que alguns han format part, que deien que s'havia d'aprimar l'administració i el dogma neoliberal diu estes coses. ¿Què se creu vosté, que tenim funcionaris per contestar això? Però si no tenim ni una aplicació informàtica per a traure els recursos, la contestació als recursos de manera massiva. I no en tenim perquè tenim una administració absolutament esquelètica. I la gent està posant tota la seua voluntat i els funcionaris estan posant tota la seua voluntat.

I mire, el silenci. El silenci..., a mi és una cosa que li he pegat moltes voltes, més que mosatros no li ha pegat voltes ací ningú. I resulta que nosaltres sempre anem a estar en l'obligació de contestar. I la gent que estiga tranquil·la, les plataformes i vosté. Ningú va haver d'anar als jutjats perquè tard o d'hora se contestarà i se pagarà, que ningú tinga ningun dubte. Ací se contestarà a tot el món i se pagarà, perquè l'administració, i ahí n'hi ha una jurisprudència reiterada del Tribunal Constitucional, sempre està en l'obligació de contestar.

I, per tant, els silencis, els silencis s'acaben quan l'administració contesta i dóna la raó. I això és el que farà La Generalitat...

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, vicepresidenta.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

... i això és el que farà el govern del botànic. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, vicepresidenta.

Interpel·lació a la consellera de Sanitat Universal i Salut Pública, senyora Carmen Montón Giménez, sobre la resolució de les vigents concessions sanitàries, que formula el diputat senyor José Juan Zaplana López (GP Popular) (RE número 36.805, BOC número 117)

La senyora vicepresidenta primera:

Anem a passar al punt número 6, que és la interpel·lació a la consellera de Sanitat Universal i Salut Pública sobre la resolució de les vigents concessions sanitàries, que formula el diputat José Juan Zaplana, del Grup Parlamentari Popular. *(Pausa)*

Cuando el señor Zaplana quiera, sí.

El senyor Zaplana López:

Señora presidenta.

Señora consellera.

Mire, señora consellera, varios han sido los debates que desde el inicio de esta legislatura hemos tenido al respecto de la reversión, finalización o compra de acciones en las concesiones administrativas. Varios han sido los acuerdos que en estas Cortes se han llegado al respecto y varios los anuncios que usted ha hecho. Y todos y cada uno de ellos han sido incumplidos por su parte.

Pero, mire, hoy no voy a relatarle todos esos incumplimientos, se lo voy a ahorrar. Ni tampoco le recordaré todas las mentiras y engaños que nos ha realizado. Mire, no quiero porque estoy preocupado, mi grupo está preocupado, los trabajadores que hoy están aquí están preocupados y los vecinos de la Ribera están muy preocupados. Quedan 157 días para la finalización del contrato en la Ribera y usted todavía no tiene ni plan, ni hoja de ruta, ni sabe cómo lo va a hacer ni quién lo va a hacer.

Usted prometió auditorias económicas, de infraestructuras y de calidad asistencial. Solamente le conocemos la del *síndic* de Comptes, que encima le desautoriza a usted en todos sus argumentos.

Ahora hemos conocido el informe de la Intervención General, que desmonta todas las manipulaciones que usted ha realizado desde que llegó al cargo. Y ya nada más, señora consellera.

Luego le obligamos, y prometió comisiones, comité de expertos, auditorias ciudadanas, comisiones departamentales y una comisión para la reversión. Y de todo esto, nada, nada de nada.

Prometió que sería más barato, porque no estaría el beneficio industrial de la empresa. El *síndic* le ha dicho un 25% más caro. Prometieron los mismos o más servicios, que se mantendrían los mismos puestos de trabajo con las mismas condiciones laborales. Y una vez más ha engañado a todos. Y prometió transparencia, diálogo y seguridad jurídica.

Bueno, pues le digo: ¿sabe usted que los representantes de los trabajadores se han enterado a través de la prensa que usted propone que sus contratos sean a extinguir en la ley de acompañamiento –a través de la prensa–? ¿Sabe que nadie se lo comentó, señora consellera? Lo primero, suspenso en diálogo. ¿Sabe usted que la figura que les está proponiendo va a cercenar los derechos de los trabajadores de una manera indecente?

Le voy a hacer unas preguntas a ver si es capaz de contestarlas o de comprometerse aquí delante de todos, en esta interpelación. Me gustaría que tomara nota.

Señora Montón, ante la figura de personal a extinguir y teniendo en cuenta que la edad media de los trabajadores de la Ribera es de entre cuarenta y cinco y cincuenta años, a la mayoría para el momento de su jubilación les queda una media de veinte años. ¿Usted puede asegurar a todos los trabajadores que quieran hacerlo que se pondrán jubilar en sus puestos de trabajo actuales?